02/09/2026

Χειροτονία Διακόνου στην Ι. Μ. Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Τρίτη, 1 Σεπτεμβρίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την αρχή της Ινδίκτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος λειτούργησε στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος, στην πόλη της Κέρκυρας.

Στο τέλος του Όρθρου, ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε υποδιάκονο το μοναχό Παλαμά Μελισσηνό και εν συνεχεία, κατά τη Θεία Λειτουργία, τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του. Ο νέος Διάκονος, ηλικίας 29 ετών και τελειόφοιτος τεχνολογικής εκπαίδευσης, είναι μοναχός της ιστορικής Ιεράς Μονής Υπεραγίας

Θεοτόκου Πλατυτέρας Κερκύρας, της οποίας ηγούμενος είναι ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κουτσούρης και η οποία υπό την πνευματική του καθοδήγηση, επανδρώνεται εκ νέου και αναζωογονείται πνευματικά. Μαζί με το Σεβασμιώτατο συλλειτούργησαν ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Πλατυτέρας καθώς και πολλοί ιερομόναχοι της πνευματικής οικογένειας του νέου Διακόνου, οι οποίοι προσήλθαν στην Κέρκυρα για να συμμετάσχουν στην ιδιαίτερη αυτή ημέρα της ζωής του.

Ο π. Παλαμάς ανήκει στην πολυπληθή πνευματική οικογένεια του Γέροντος Διονυσίου Καλαμπόκα, ενός εκ των πρώτων πνευματικών τέκνων του μακαριστού Γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου. Πρόκειται για μία πνευματική οικογένεια η οποία, με αφετηρία την πνευματική παρακαταθήκη του Γέροντος Αιμιλιανού και μέσα από την αυτοθυσία και την αγάπη προς τον Θεό των πνευματικών του τέκνων, καρποφόρησε με την ίδρυση και επάνδρωση μοναστικών εστιών σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Κατά την προσλαλιά του προς το Σεβασμιώτατο, ο π. Παλαμάς αναφέρθηκε στην έως τώρα πορεία της ζωής του και εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του πρωτίστως

προς τον Θεό, προς τον Σεβασμιώτατο για την πατρική αγάπη και εμπιστοσύνη του, καθώς και προς την πνευματική και τη σαρκική του οικογένεια, μέσα από τις οποίες στηρίχθηκε και συνοδεύτηκε στην πορεία που τον οδήγησε στη διακονία του Ιερού Θυσιαστηρίου.

Κατά την αντιφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε νουθετήριο λόγο προς τον νέο κληρικό, υπογραμμίζοντας ότι τίποτε στη ζωή μας δεν είναι τυχαίο και ότι η Παναγία ήταν εκείνη που οδήγησε τα βήματά του στην Κέρκυρα και τον έφερε κοντά Της, στην ιστορική Μονή της Πλατυτέρας. Για αυτό τον προέτρεψε να έχει πάντοτε ως κραταιά σκέπη και προστασία του την Υπεραγία Θεοτόκο.

Απευθυνόμενος πατρικά προς το νέο Διάκονο, τόνισε ότι καλείται πλέον από την Αγία μας Εκκλησία να γίνει διάκονος των Μυστηρίων της Χάριτος και μετ’ ου πολύ, πρεσβύτερος και οικονόμος των Μυστηρίων. Οι χρόνοι τους οποίους διερχόμεθα είναι «χρόνοι αποκαλυπτικοί» και τα σημεία των καιρών πρέπει να μάς υπενθυμίζουν ότι δεν υπάρχει περίσσεια χρόνου, ώστε να διερχόμεθα τη ζωή μας ασκόπως και να την κατασπαταλούμε. Προέχει ο αγιασμός της ψυχής, η διακονία του Ιερού Θυσιαστηρίου και η διακονία των αδελφών μας, οι οποίοι περιμένουν από τους κληρικούς να αναγγείλουν την αλήθεια στους ανθρώπους.

Μάλιστα, έφερε ως παράδειγμα τον Τίμιο Πρόδρομο, ο οποίος σε μία ανάλογη εποχή πνευματικής καταπτώσεως και σήψεως «σήκωσε το δάχτυλό του και κατέδειξε το Χριστό» και δε δίστασε να υπηρετήσει την αλήθεια του Θεού. Τον προέτρεψε, επομένως, να μη διστάσει ούτε εκείνος μπροστά στις μεγάλες δυσκολίες και στους πειρασμούς που θα συναντήσει στη ζωή του, διότι χωρίς πειρασμούς και δυσκολίες δεν ανερχόμεθα την κλίμακα προς τον ουρανό. Με επιμονή, υπομονή και καρτερία, ο Κύριος θα τον φωτίζει.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην Α΄ προς Τιμόθεον επιστολή του Αποστόλου Παύλου και στις παραινέσεις του προς το νεαρό μαθητή του, υπενθυμίζοντας στο νέο Διάκονο τον αποστολικό λόγο, «Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν» (Α΄ Τιμ. 4, 15). Τον κάλεσε να μελετά το λόγο του Θεού, ώστε Εκείνος να τον φωτίζει και να ανοίγει το στόμα του για να μεταφέρει «την αλήθεια και τη δόξα του Θεού σ’ αυτήν την εποχή που ο κόσμος μας ταλαιπωρείται πνευματικά».

Ολοκληρώνοντας, τού υπενθύμισε ότι τα μοναστήρια αποτελούν «μία όαση πνευματική για τους ανθρώπους», όπου προσέρχονται για να βρουν τη γνησιότητα

της πίστεως. Τού ευχήθηκε να έχει πάντοτε την κραταιά σκέπη της Παναγίας και τις ικεσίες του Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού, ενώπιον του ιερού λειψάνου του οποίου έλαβε τη Χάρη του πρώτου βαθμού της Ιερωσύνης, καταλήγοντας με την πατρική ευχή, «Άνδρίζου, παιδί μου, και κραταιούσθω ἐν τῷ πνεύματι της Χάριτος του Κυρίου μας».

